

Yolcudur İnsan

– m tekaltun · 02 Ağustos 2014

Yolcudur insan

Yol azığı kendisini kurtaracak kelimelerdir

Dur durak bilmez ayakları

Yağlı urganlar sınır tanımaz

Sınır tanımaz insanların bencil ve haris duyguları

Yolcudur insan

Her kelimelere gül takar

Bülbüllerin özlemindedir güllerin gülüşü

Güllere sevdalı yürekler titrerken

Hasreti toparlar duygular hüzünler deryasından

Yolcudur insan

Eceli kıldan ince

Beyhude bir iştir naralar atmak

Aşka yürek bilenirken

Sevdalara küskün bir dil kalır inceden inceye

Yolcudur insan

Bir sabah ezanında kuşanır yol azığını

İnsanlardan uzakta bir ses sesler içinde bir ses

Aşkı belki vurmalı tam on ikiden sevdalar hatırına

İnsan yolcudur yol yolcudur..

Yolcudur insan

Tutulmaz kalemlerin yazdığı sır

Sevmeliyiz belki nefretini kazandığımız bir sevgiliyi

Dünya nefret edecek kadar küçük değil oysa

İlmek ilmek işlenir her bir söz yüz hatlarımıza

Yolcudur insan

En olmadık kapılar açılır Rahmanın hatırına

En olmadık kelimeler dökülür yürek sofralarımıza

Esaretini yırtıp haykırmak ister her insan

Hey hat dilimizde sukut gözlerimizde hasret